

RADO ANTOLOVIĆ

Duboko plavetnilo

PROMETEJ
Novi Sad

SADRŽAJ

I Priznanje.....	7
II Poruka.....	10
III Početak	12
IV Dečak i magija	24
V Tinejdžer, koji nikada nisam bio.....	36
VI Duboko plavetnilo	46
VII Poruke za uspeh.....	82
VIII Ljubav prema sportu.....	90
IX Prijateljstvo.....	102
X Ljubav prema ženama	110
XI Nikad nije kraj, dok se ne završi	126
Zahvalnica.....	154

I Priznanje

Svim ženama koje su me volele, podržavale i verovalе u mene i mojoj najvećoj ljubavi koja me je izdala;

Mojoj mami Viktoriji, koja je rano stradala, i čiju ljubav još uvek osećam u svom srcu;

Mom tati Ivanu, koga je težnja za pravdom razočarala i uništila njegovu želju za životom;

Mojoj austrijskoj baki, tatinoj mami, koja se zvalа Vitoria, koja je umela da me na nežan način vaspitava, učeći me da poštujem prirodu i da nikada ne prihvatom **ne** za odgovor, usadivši večnog dečaka u meni;

Mom dedi, tatinom tati koji se zvao Martin, srpsko-crnogorskog porekla punom ljubavi i podrške;

Mom dedi, maminom tati, Italijanu koji se zvao Franko Đanluka (Franco Gianluca), čija mi je strast za tamnoplavom bojom mora i životom, ulila samopouzdanje i misao koja me vodi: da nebo nema granica;

Mojoj baki, maminoj mami Italijanki, koja se zvalа Kristina punoj ljubavi i podrške;

Mojoj maćehi Bojani, punoj ljubavi i topline, koja me je osvojila svojom dobrotom i nežnošću, kao i brigom o meni i mom ocu;

Mojim sinovima, Nikiti i Aleksandru, koji su moja najveća ljubav, inspiracija i svetlo mog života;

Rado Antolović

Kapetanu Skansiju, koji mi je kroz svoje čvrsto, ali pošteno vođstvo, održao najvažniju lekciju prihvatanja napornog rada, kao vodeće formule za uspeh;

Priznanje Sir Piteru Abelesu, čija mi je poslovna sposobnost pomogla da razvijem instinkt i ono što sada nazivamo emocionalnom inteligencijom, i dala mi životnu priliku da uspem u mom bogatom ličnom razvoju, uspešnoj poslovnoj karijeri i da verujem u važnost davanja druge šanse;

Priznanje Sir Robertu Vudsu (Sir Robert Woods), čoveku koji je bio čvrst i strog, a koji me je naučio veštini ratovanja u svakodnevnom poslu;

Priznanja mojim prijateljima: Branku, Igoru, Marii Danielli, Urošu, Latifi, Capt Denisu, Šrirangu (Shrirang), Vladimiru, Imranu, Guliji, Saleh, Aleksandri, Anilu, Latifi, Džonu, Borisu, Parisu i još mnogim ljudima koji su me podstakli da usvojim svoj životni moto:

Da uvek prigrlim nepoznato, da se usudim sanjati velike snove, i da dovodim u pitanje status quo, preuzimam nove izazove i nikada ne odustajem i verujem da je hrabrost ključ velikog uspeha, a da budućnost pripada onima koji sanjaju veliko.

II PORUKA

Život je pun lekcija, sreće, iznenađenja, otkrića, bola, razočaranja i kada bih dao jedan savet svojim voljenima to bi bio ovaj:

„Živeti, ne znači samo težiti postizanju cilja, već prihvatiti putovanje i shvatiti da je **vreme** najvrednija imovina za sve nas i da ono brzo prolazi, gori kao sveća, a sadašnjost je naše jedino i pravo blago.“

III POČETAK

Kako opisati sve te doživljaje, mirise, boje, osećanja mene kao deteta, kome je smrt otela ruku majke iz moje male dečje ruke, kako je moja dečija šaka postala snažna, moćna i pobednička vodilja za moje naslednike? Počecu od korena mog postojanja...

Mi smo proizvod našeg vaspitanja, obrazovanja, društva, sredine u kojoj živimo, ljudi koje srećemo i mnogih događaja, ali nedavni naučni dokazi sve više pokazuju da je naš DNK, koren toga kako ćemo mi kao ljudi evoluirati i postati ono što jesmo. Svaka nit DNK je poput pesme koja govori o ljubavi i gubitku, o borbi i opstanku. I u tom prepletu života, čovek nije posmatrač, već i učesnik u velikoj igri stvaranja. Njegova svest, sposobnost da voli, sanja i razmišlja je tek jedan ton u beskrajnoj melodiji postojanja.

DNK je most između prošlosti i budućnosti, nit koja nas povezuje sa svim što je bilo i što će biti i osećam da su svi odgovori već u meni, utkani u moje gene, u moju suštinu.

Jako je važno poznavati istoriju svoje porodice i svog podneblja, da bismo bolje poznavali sebe.

Rođen sam u magičnom srednjevekovnom jadranskom primorskom gradiću zvanom Piran, čije poreklo reči vodi od grčke reči „pur“, što znači vatra, s obzirom na svetionik koji se nalazi na krajnjem rtu poluostrva, dok je po nekim naučnicima naziv keltskog porekla „bior-dun“ što znači: naselje na brdu.

Rado Antolović

Sa svojom istorijom koja seže više od dve hiljade godina, počev od Rimskog carstva do današnje Slovenije, Mletačko carstvo je ostavilo najveći uticaj, pa Piran podseća na malu Veneciju.

Istorija grada je bogata i sve vreme je napredovala, od istraživača mora, pirata, trgovaca, do modernih mornara, uključujući graditelje brodova, koji su postigli visoku reputaciju na globalnom nivou.

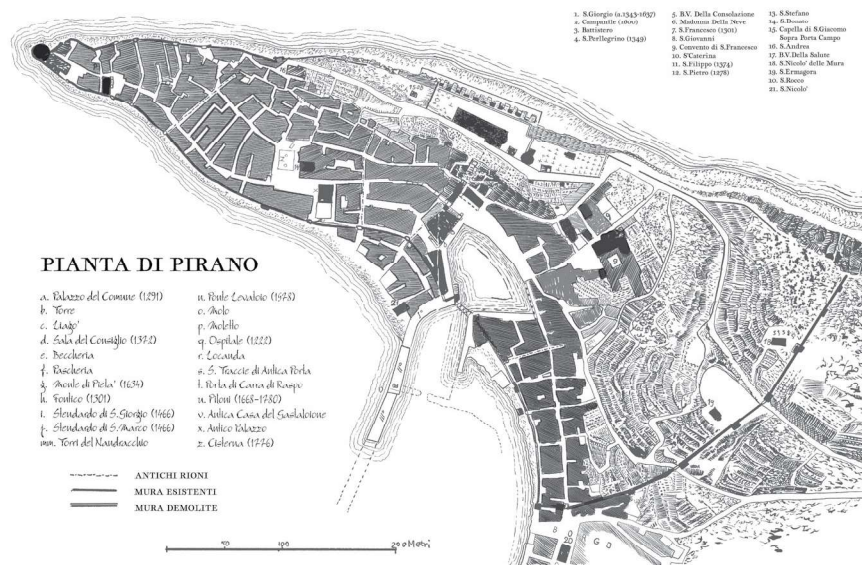
Moje detinjstvo i odrastanje u Piranu bilo je bogato događajima i bajkama o sirenama i čudovištima, bojama plavetnila okeana, zelenilom brda, svetloplavim nebom punim figurama koje se igraju oblacima, okruženim planinama snegom pokrivljenih vrhova, jednom savršenom razglednicom.

Dok hodam kroz grad, osećam miris soli u vazduhu, slušam zvuk vetra kako prolazi kroz zidine i vidim plavetnilo mora koje se prostire do horizonta. Osećam kako prošlost prožima sadašnjost, kako priče mog detinjstva i dalje žive u meni, oblikujući svaki moj korak. Piran me podseća da koreni mog postojanja nisu samo deo prošlosti, već su i most ka budućnosti koju gradim za svoju decu.

Moj grad, okružen sa tri zaštitna zida, bio je svedok mnogih bitaka koje su ga štitile od gusara, Vizantinaca, Đenovske republike, Turaka, Napoleona i Nemaca. Stare gradske zidine Pirana sa nekoliko preostalih kapija, pričaju svoje priče i legende, o tome kako su nekada davno predstavljale ulaze u grad. Šum vetra duž teških zidova i zvuk starog škripavog stepeništa, bojili su moje odrastanje mistikom i magijom, a u meni budile znatiželju da otkrijem sve tajne i misterije života.

Proučavajući bogatu istoriju Pirana, zaljubio sam se u ovu mapu, na koju sam naišao u korografiji biskupa Paolo Naldini iz 1700. godine.

„...Sveti žar hrišćanske pobožnosti podstakao je povećanje broja crkava na tako malom prostoru...” Prema do sada poznatim podacima, Piran je imao manastir i više od 23 crkve i brojne

kapele, koje su se tokom vekova menjale ili spajale sa okolnom arhitekturom.

Može se napisati hiljadu i jedna priča o gradu sa 23 različite crkve, a naseljenog sa oko 4.000 ljudi, od kojih su većina muškarci pomorci, poznatom po proslavljenom violinisti Tartiniju, slavnim kapetanima, brodograditeljima i svetskim preduzetnicima.

Jedna od legendi mog magičnog Pirana je legenda o Venecijanskoj kući, venecijanski crvene boje koju je podigla jedna od najmoćnijih piranskih porodica, Del Bello. Legenda kaže, da se mletački trgovac zaljubio u devojku iz Pirana i ovde joj je sagradio lepu kuću. Kako su stanovnici sve više ispredali priče i tračeve o njima, trgovac je na fasadi ugravirao natpis koji stoji i danas: „Neka oni pričaju“. (Lassa pur dir.)

Voleo sam priče i legende Pirana. Još uvek mi u glavi odzvanja priča o tome kako je Sveti Đorđe spasio Piran od jedne od jakih morskih oluja i tako postao svetac i zaštitnik naselja. Zidovi ove crkve oslikavaju venecijanski šarm, a 146 stepenika vode ka pogledu na lepotu Piranskog zaliva. Penjem se često njima u mi-